

РЕШЕНИЕ

№ 5313

гр. София, 12.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5058** по описа за **2020** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. Я. Н., чрез пълномощник адв. Г., против решение № 84520 от 29.04.2020г., постановено по н.а.х.д. № 8819/2018г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 102-ри състав, в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 18-4332-005889/25.04.2018г., издадено от началника на отдел „Пътна полиция“ СДВР, в частта по т. 1, с която на основание чл. 174, ал. 3, предл. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на Г. Я. Н. са наложени административни наказания „глоба” в размер на 2000 (две хиляди) лева и „лишаване от право за управление на МПС за срок от 24 месеца“, за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити доводи, че обжалваното решение е неправилно и не отговаря на буквата и духа на закона. Сочи се, че описаната в наказателното постановление фактическа обстановка не отговаря на действителната, както и че не са събрани безспорни доказателства за авторството на деянието. Иска се отмяна на решението, както и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът – СДВР отдел „Пътна полиция”, не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С решението, в обжалваната му част, Софийският районен съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 13.04.2018г., около 11:05 часа, в [населено място],[жк], жалбоподателят Г. Н. управлявал лек автомобил марка „Пежо 207“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на З. Ф. С., като се движел по [улица], с посока на движение от ул. „5030-та“ към ул. „5032-ра“. В близост до бл. 22 автомобилът бил спрян за проверка от полицейски служители от 08 РУ-СДВР, назначени в наряд като АП-141 – свидетелите Ж. Ж. и И. К. и полицаи Й. А.. След извършена проверка на документите полицейските служители установили, че водачът на МПС е Г. Н.. Поради съмнения, че лицето е употребило наркотични вещества, полицейските служители докладвали на ОДЧ-80 за изпращане на екип на ОПП-СДВР, който да извърши тестване на водача. На място пристигнали служители на ОПП-СДВР – свидетелят И. Х. и колегата му Д. Т.. Водачът на МПС отказал да бъде тестван с техническо средство „D. C. 3000“ (полеви тест за наркотични вещества), както и отказал да подпише издадения талон за медицинско изследване № 0014557/13.04.2018г. за ВМА.

На място мл. автоконтрольор И. Х. съставил АУАН № 568854/13.04.2018г. против жалбоподателя за нарушения на чл. 147, ал. 1 и чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, предявил го на нарушителя, който го подписал с възражението, че автомобилът бил с изгасен двигател, когато бил спрян от полицаите.

Въз основа на АУАН, при идентично словесно описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, е издадено обжалваното НП, с което на водача на МПС са наложени следните административни наказания: по т. 1 - глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 24 месеца, на основание чл. 174, ал. 3 от ЗДвП., и по т. 2 - глоба в размер на 20 лв., на основание чл. 185 от ЗДвП.

Така описаната фактическа обстановка съдът е приел за установена въз основа на приобщените по делото писмени и гласни доказателства, последните съдържащи се в показанията на свидетелите И. Х., Ж. Ж. и И. К..

От правна страна, съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите са издадени от компетентни органи, в сроковете по чл. 34, ал. 1 и 3 от ЗАНН, при спазване на законоустановения ред, в изискуемата форма и съдържат всички необходими реквизити. Съдът е приел, че НП е и материално законосъобразно, в частта му по т. 1, тъй като е безспорно доказано, че от обективна и субективна страна водачът на МПС е осъществил състава на вмененото му нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено с материалния закон.

Настоящият състав счита, че не са налице твърдяните пороци при провеждане на доказателствената дейност от районния съд, а фактическите му констатации са направени при съобразяване с процесуалните правила относно проверката и анализа на доказателствения материал. Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по

случая и разкриване на обективната истина. Като е провел съдебното дирене по този начин, съдът е спазил процесуалните изисквания на чл. 13 от НПК, чл. 14, ал. 1 от НПК и чл. 107, ал. 2 и ал. 3 от НПК.

В съдебното производство фактическите констатации, отразени в АУАН, нямат обвързващата доказателствена сила, каквато имат за административнонаказващия орган в производството по налагане на административно наказание по силата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. Съгласно чл. 13, ал. 1 от НПК районният съд в пределите на своята компетентност е длъжен да вземе всички мерки за разкриване на обективната истина. В настоящия случай за установяване на фактическите обстоятелства, включени в предмета на доказване, съдът е събрал показанията на трима свидетели – полицейските служители Ж. и К., спрели автомобила за проверка, и актосъставителя Х.. Свидетелите са дали ясни и непротиворечиви показания, които кореспондират със събраните писмени доказателства и законосъобразно са кредитирани от съда при формиране на фактическите му изводи. Показанията на свидетелите категорично потвърждават констатациите, отразени в АУАН и НП, че водачът на МПС е отказал да бъде тестван за наркотици, както и че е отказал да подпише издадения талон за медицинско изследване. Законосъобразно съдът е отхвърлил като недоказани твърденията на жалбоподателя, че към момента на проверката се е намирал извън автомобила, който е бил с изключен двигател. Тези твърдения категорично са опровергани, както от показанията на св. Ж. и св. К., спрели за проверка процесния автомобил и установили самоличността на водача, така и от изложеното в докладна записка от Ж. Ж. от АП-141, 08 РУ-СДВР.

По делото не са събрани доказателства, оборващи фактическата обстановка, описана в АУАН и НП, включително относно авторството на нарушението. Водачът на МПС е наказан за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Визираната разпоредба предвижда наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от две години и глоба 2000 лв. за водач на МПС, който откаже да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. В случая вмененото нарушение се явява доказано по несъмнен начин, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на водача на МПС

По всички изложени съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд, С.-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 84520 от 29.04.2020г., постановено по н.а.х.д. № 8819/2018г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 102-ри състав, в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление № 18-4332-005889/25.04.2018г., издадено от началника на отдел „Пътна полиция“ СДВР, в частта по т. 1, с която на основание чл. 174, ал. 3, предл. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на Г. Я. Н. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди) лева и „лишаване от право за управление на МПС за срок от 24 месеца“, за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: